

V A K O R

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelenik minden hó 10-én és 25-én.
 Előfizetési ár: költői: —
 Egész évre . . . 3 ft — kr. Egész évre . . . 6 ft 30 kr.
 Fél évre . . . 3 ft — kr. Fél évre . . . 3 ft 40 kr.
 Negyed évre . . 1 ft 50 kr. Negyed évre . . 1 ft 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS.

FLÓR GYÓZÓ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, hová a lap szellemi részét illető közlemények és előfizetési pénzek küldendők:

Polgár-utca 21. szám.

Hirdetések jutányos áron felvételnek ugyantott.

Czélpont.

Az O. Ny. E. szegedi választmánya feirata.

Csak mondjuk ki egyszerűen s úgy a mint van. *Fej és esz nélkül kompromisszum nem lehet.*

Azonban, s a mi minden kétségen felül áll, lehetni lehet, csak az a kérdés, hogy: hogy és miként?

Ha tekintetünket a nyugdíj-intézet kormányzata felé fordítjuk, ottan, illetve annak működésében — melyet az intézet megalakulása óta teljesített — a feleletet egy szempillantásra megláthatjuk.

Mert mit tón a nyugdíj-igazgatóság az intézet érdekében az eddig lefolyt idő alatt? . . . Semmit . . . Azt pedig bár sajnos, de tudjuk, hogy a semmiből haszon senkinek sem jut.

Vagy pedig: ne tudjuk mi azt, hogy a nyugdíj-egyesület igazgatósága az ügy érdekében nem tett semmit, miután azt szinte tudni van szerencsétlenségünk, hogy az a jelen eszt s körülmenyek közt valami sokat úgy sem tehetett (különösen, ha nem akart.)

De vegyük a dolgot s ezt kissé az anomális szempontjából.

Az 1895-iki szegedi kongresszus ótair budapesti kongresszus más annyira megnyírálta s csonkította a nyugdíj-ügyet, hogy az, mire a debreczeni *alulnáló* ért s azon keresztül esve, a befejezéshez jutott, már csak egy idomtalan tömeghez volt hasonlítható. — A pokolba lehet már dobni az egészest — gondolható az, ki ez ügyet előbbi formájában lenni látván, ismerte annak mód- s irányát, a további kivihetés mikéntjére nézve.

Igen, a dolog teljesen így áll. A ki pedig netán nézetkifejezésével annak mégis az ellenkezőjét próbálná bizonyítani, arra kénytelenek vagyunk kimondani a szentenciáját, hogy az az egész nyugdíj-dologból semmit sem ért.

Most tehát, a körülményeikéi ismerése után s ennek dacára: lehetett-e volna az igazgatóságnak a nyugdíj-intézmény — s a kik számára az létevitte lett — érdekében valamit s ha csak egy keveset is tenni?

Ha csupán csak az ügyet s annak utitizációját tekintjük folyton szem

előtt: ha az észszerű, vagyis az okos tanácsot kis figyelembe részesítjük, s azoknak nem tudástalan kontradikciókkal megvünk és ha az elvált hivatásra magunkat képesnek érezzük s azt teljesíteni is komoly szándékunk, ez esetekben a tevésé lehetősége nincs kizárva.

Am, ha a mi nyugdíj-intézetünk igazgatósága mindezen elveket szemben állást foglal s hozzá véve még, ha illető osztályok (vendéglős, pinczér) rendszeresítésre váró ügyes-bajos helyzetét sem ismeri, konkludálható, s érthető könnyen az igazgatóság azon eddigi eljárását, a melyből ki semmi más nem látszik, mint csak a fej-és czélnélküliség.

Nem látni ottan föl, a ki a ténykedés vagy teendők mikéntjét ismerne és azokban irányt tudna szabni. Nem láthatni ottan perfekt szakegyént, ki e szakmát ismervé, tudni viszonyítani ennek helyzet s körülményeire képes a hogy és mikénti eljárásokat a czélpont elérésére nézve. Csak a sablonos a szabályokhoz mereven kötött *igazgató*, mely nem inkább semmittevés, mint a megalkotott nyugdíj-egyesület s minden ügyei teljes megsemmisítésére látszik irányulni. Persze ezt maguk nem látják s a mi még a legkárhozhatóbb, hogy akkor sem akarják látni, ha valaki őket erre már egy-kétszer figyelmeztette.

Ily szomorú s reménytelen állapotban látván ezt a hosszú időn át néhéz fáradsálmakkal befejezésére indult nyugdíj-ügyet, léptek föl ismét azok, a kik is tulajdonképen juttatták majdnem teljesen czélhoz az eszmét emberföltötti munka és anyagi áldozataikkal. Juránovics Ferencz ur, a nyugdíj-ügy heroszai egyike, ki annak idején egy maga többet tett e humánus dolog érdekében, mint most az intézet élén állók összesen, kijelentette, hogy: tenni kell ez ügyben! S mint ezelőtt három évvel részt vett minden nyugdíj-ügyi értekezlet, gyűléseken s állt élen a mozgalomnak, ugy most is elsőnek állt oda a maga iránt mindenkiiben tiszteletet gerjesztő tekintélyes ősz alak, hogy az o' hathatós szavaival, a melyeket mindenki figyelembe vesz, ismét

megerősítse s ha lehet újra építse azt az alajában nagyon megrendült nyugdíj-intézetet. O neki minderre egy legkisebb szüksége sincs, o nincs arra szorulva és már bizony a két szakegylet élnöke ki is fáradt s a nagy s folytonos teendőkben és mégis nagyobb tettkezéség s ügybuzgalommal fog újra hozzá, mint azokat, kiknek ezt tenni csakugyan kellene.

Az O. Ny. E. igazgatóságától a választmány megalakítására vonatkozó nyomtatvány- s ügyiratok már akkor Szegeden voltak, midőn o egy rövid hatheti távollét után, (melyet is egészsége helyreállítása végett fardón töltött) haza érkezett. Kass János ur, a szegedi pinczér-egylet élnöke, ki a nyugdíj-ügyet lényeg-és czélja, valamint ennek keresztülvithetőségében már a nagy nyugdíj-mozgalmakkor — mint ezeknek egyik első s nagy produktója

ismerte teljesen, a leérkezett nyomtatványokat áttekintve, azt a kifejezést tette azonnal, hogy az azok szerinti eljárások czélhoz nem vezetnek. Sem-hogy pedig czélatlan munkát végezzon, az egész dologba bele sem kezdett, hanem bevarta az élnök Juránovics Ferencz ur hazajövetelét. S mit látott s tapasztalt ekkor o is? . . . Nem mást, mint az egyet élnöke, vagyis hogy szomorúan konstatalta az ügynek az igazgi utról hamis irányba tevészettetését. De o, mint a ki a mult nehézküzdalmi vívmányát csak olyan egyszerűen nem akarta megsemmisítve látni, szándékát nyilvánítva, erőlyesen látói hozzá a teendők meg-és újra kezdetéhez. A két egylet: vendéglős és pinczér-egyleteket együttesen egy rendkívüli gyűlésre hívatta egybe s megalakította az O. Ny. E. szegedi választmányát, a melyről is mig alábbi jegyzőkönyv tanuskodik, addig az azt követő *feltejesztés az O. Ny. E. igazgatóságához* bizonyosául szolgált arra nézve, hogy az orsz. nyugd. intézet egykori lelkei ismét lázas tevékenységgel láttak ahoz a munkák keresztülvívéséhez, a melyet mások tenni elmulasztottak.

Mi czélja a szegedi választmányi feltejesztésének? Nem egyéb, mint-hogy a nyugd. igazgatósága adja

ához elvi hozzájárulását, a mely esetben egyszerűsített nem csak megnyugtatót fogja az e tekintetben már túrelmül vesztettek, hanem lassacskán — ha nem is egyszerre — fel fog kelni az az ügy iránti érdeklődés, mely volt egykor s a mely a nyugdíj-intézet ügye már stádiumába levésekor többé soha sem fog lenni.

Az O. Ny. E. szegedi választmányja megalakulásáról felvett jegyzőkönyv s a választmányi felterjesztés a ny. e. igazgatóságához a következő sorainkban közöljük.

Jegyzőkönyv.

Felvetetett Szegeden, 1898. aug. hó 5-én a szállásad, vendégös, kávéos és korcsmárosok ipartársulata vála, mint a pinczér-egylet együttesen tartott rendkívüli közgyűlése és az O. Ny. E. szegedi választmányja megalakítása alkalmával.

Juránovics Ferencz ur, a két egylet elnöke a megjelenteket üdvözölve, az ülést megnyitónak nyilvánítja és egyben elrendeli a nyugdíj igazgatóságának a választmányi megalakítására vonatkozó átiratát s dr. Solyó Odola a ny. e. jogtanácsosának egy azt tárgyoló levele felolvasását.

Mely után előnk, Juránovics ur a fényt változó, rövid, beható szavakkal ismertette s emelte ki a mai gyűlés fontos célját s ennek teendőit, mely tekintetből felhívja a jelenvalókat a választmány megalakítására. Miután előnk ur felkérésére Flor Gy. szerkesztő az ügyrendet felolvasta, az O. Ny. E. szegedi választmányja megalakult. A választmány tagjainak meg lettek választva:

Elnök: Juránovics Ferencz ur közfelfüggés.

Privaty Pál ur, a szegedi sz. v. k. k. ipartársulata alelnöke indokolt hozván fel az ezen tiszti állás, mint az ezen kívüli nagy elfoglaltságát, kéri a gyűlést helyette más választani. Miután az egyhangú választás

Danczinger János ur szállodásra esett, melyet neki — ülésen jelen nem lévén — tudomásul advi egy 3 tagú küldöttség bízott meg. A küldöttségtől ő ki tudomására hozni bízott meg, ommel fogadta s a megjelölést bizalomért illő köszönetét nyilvánította.

Pénztárnoknak: Sugár Misa és Ellenőrnek: Tóth Endre kávéos urak választást meg egyhangulag.

Választmányi rendes tagok lettek: Nagy Károly, Schwarz Jakab, Randevigh József, Adám Odón, Neubauer Mihály, Dekker János Soós János, Koronya Inre, Nagy György, Ott Károly, Rosenberg Ignác, Védriál Oszkár és Illes Pál.

Póttagok: Valachy János, Hegyháti Sándor, Veszerméy József, Átrinyi Antal, Kovács József, Dörnhöffer József.

Választás megörtené után előnk az egyesületbe belépést tagoktól az eszedéssé vált tasesig pinczétet beszédel a választmányi belevégésével Kosziczky Antal pinczér-egylet főnököt bízza meg, javasolva egyszerűsített annak e fáradságos teendőit utaloga, egyelőre nem állapított összejárat. Azonban, ha az — pénzbeszéd — eredményt megvezetne, erre nézve a választmány legközelebbi ülésein intézkedni határozottak. — Ezután

Randevigh József (O. P. E. elők. v. bizottság előke) v. r. a következő, kelő indokolással ellátott indítványt terjesztett a választmány elé:

Indítvány

Mondja ki a «Szegedi Szállásad, Vendégösök, Korcsmárosok és Kávéosok Ipartársulata» és a «Szegedi Pinczér-Egylet» a nyugdíj-intézet választmányi alakítás tárgyában tartott együttes ülése, miszerint a választmány megalakításánál ragaszkodik az ez érdekelben a szegedi congressus határozataiban lefektetett elvekhez, miért is szükségesnek tartja, hogy eziránt a nyugdíj-intézet igazgatóságához előterjesztés téssek megfelelő indoklás mellett.

Miután Flor Győzőn kívül Privaty Pál ur, mint a szegedi nyugd. kongresszus alkalmával az ügy legelőrebbi elsőnek egyike

s ki a debreczeni alakuló kongresszuson is résztvett, mint tehát a nyugdíj-ügynek alapos ismerője, szól az indítványhoz s ennek ügy elfogadását, mint az igazgatósághoz való felterjesztését helyeslet és elfogadása ajánlja. Az indítvány egyhangú elfogadása után a nyugdíj-egyesületi igazgatósághoz — külföldi erre nézve a választmány, tekintve az ügy érdemét, sürgős intézkedést kér felterjesztendő irat megbeszédésére ellenőr, Tóth Endre ur kerérett fel.

Miután Randevigh József ur az időszertelességre előre bocsátva, az «Ujkor» című számlapot, mint a nyugdíj-ügynek összeinte kioldóját a pinczér-egylet részéről parolátosa részesíteni előnk ur tetselmébe ajánlotta, a vendégösök ipartársulata részére annak alelnöke, Privaty Pál ur tette szíves megrendelést — a választmányi szótán határozatot hozott, miszerint a megalakult választmány ezen üléseből közzéolvog a Szegedi Sz. V. K. K. ipartársulat, valamint a pinczér-egylethez egy legközelebbi egybehívandó rendkívüli közgyűlés megtartására nézve átirat feltesztessék, a melyvel kapcsolatban az üléseiről intézett jegyzőkönyv egy-egy példány is megküldessék. Miután meg ezen felterjesztés a nyugdíj-intézet igazgatóságának is felküldötti határozottak, előnk Juránovics Ferencz ur a legszebb siker reményét fűzve a bonyodalmak megoldásához, szavaztat az ülést bezárta.

Az O. Ny. E. szegedi választmányja felterjesztése a nyugdíj i. igazgatóságához

A sz. v. k. p. és kávéosoké nyugdíj-intézeté tekintetes igazgatóságának

Budapest.

A t. igazgatóság július hónap kelte felhívása folytán tett érdemleges intézkedésünk eredményeképpen a Sz. V. K. P. és kávéosoké nyugdíj-intézetének választmányát adultt napon Szegeden megalakítottuk.

A midőn a t. igazgatóságok ezen tiszteletteljes közönetek intézük egyrészt, másrészt abban követjük megalakult választmányunk utasítását, miszerint a választmányok mikénti szervezése, azok szervezete és követendő ügyvezetésükre nézve az intézet

AZ UJKOR TÁRCZÁJA.

Szerelem.

Miként ha szállnék, lenge szárnyat öltve
Kiszertül minden szép világokon,
Vagy mintha minden én félem repülne . . .
Égi szármayakon! . . .

Látok világot, idegen világot
Hab s menyői szépet s újra szebbeket,
De nem pilven, én csak egyre szállok . . .
Médig csak lehet . . .

Virágos tájak, csorgó patakokkal,
Virágata hegy, völgy, rét s a Jomb,
Legzet beolvéva szép madáralkalokkal
Mindem kis falomb . . .

Amott a rétnék tarka virágiból
Koszorút kötni látok lányokat:
Mély szüpek! . . . rajok fénylepett bihórból
Vét az alkonyat.

És látok annyi szép külön-féleket,
Itt egy világ álomba szendereg;
Éjjök csodás, szép, borítván egüket
Rózsá-fellegek . . .

Emitt örök fény, soha nincs sötétég,
Itt nincs halandó, itt nincsen halál —
Itt minden, minden egy örök dicsőség
S glóriában áll . . .

Menny ez, mennyi látok s ah a fényes mennyben
Fényárban fürdő lengse lestekek
S tündöklő arcczal az Isten körében,
Bódog szenteket.

Szép angyaloknak bjos arczalját,
És tündérek vidám jéleltait,
A boldogságok végtelen folyóját
És forrasait . . .

Nem fogy ki itten soha a mosolyból
Égy lélek sem, itt nincs arczon ború, —
— Menneje élet! . . . szép gyöngyvirágokból
Kötött koszeru . . .

Dicső vigalmak szent kéj mámorában
Étt itten minden s nem jó soha végt.
Maradj itt lellem, e boldog világban
Ah, mi szép az égt! . . .

Pihenj meg az t légy az egék hókója
Itt ezen élet örök udvat ad,
Maradj itt, hol egy búra kellő óra
Soha nem akad! . . .

És lélekem nem vágy ez életre, néki
A mit az égben lát, az mind esékly,
Sokkal szebb s nagyobb, mi ott lann, a földi
Sív havonában é . . .

Szerelem van ott, szerelem a szíven.
Az égett gyönyör és örömben áll,
A vágyó lélek boldog szerelmében, —
Bódog és hab, megnyugvást nem talál.

Flora Gy.

1878.

Ita: Schwarz Márton.

(Folytatás.)

A boszniai hábozus időkbl.

Jó hogy már megadják az indulásra való jelt; mert még mi is sírásra fakadnánk. Pedig a katonának ilyenkor csak lelkesedni szabad, sírni nem. Egy étes fűty, és megindul a nótvál hangos hosszú vonat. Még néhány pillanatot láthatjuk az utánunk való ezernyi kenderlőbogattat, míg végre elmaradnak egészen. Fellelegünk. Mintha nehézkő esett volna le szívünkről. Elcsendesedik a dal. Vége most már földi dolgainknak. Közélt az idő, a mikor más nota járja. Erzetorokból hangzó, ezer halált lehelő nóta.

Két nap és két éjjel vitt a gőzös benünket. Ezt az egész utat olyképpen tettem meg, hogy a wagnon fenekén ültem s lábaimat a szabadba lögtáztam. Még aludtam is közbe ezen helyzetben. Nem kellett félmem a kibúrástól, mert vigyáztak réam a bajtársak.

Harminck nap délelőt leszálltunk egy kis dalmát határszéli «Tutin» nevű állomáson, hogy négy hónapig többé vonatot még csak ne is lássunk. Egy félóra pihenés után megkezdte az első keserves marsot.

— Tetszik tudni mi az a hadi felszerelés?

sorsa, annak fentarthatósága, felvirágoztatása iránti kiváló érdeklődésünk, illetve őszinte öhajgatás alapján, nézetünk, tervek és öhajgatásunk magában foglaló előterjesztéssel élünk a t. Igazgatóságnál:

Távol esik tőlünk az a szándék, mintha tán mi oly mérvben vagy oly célszátt akaránk ingerelni az érvevényesítést, hogy az által a t. Igazgatóságot meggyőződéssel ellenkező intézkedések megtételére ösztökéljük.

Az mennyire ezt nem akarjuk, annyira akarjuk és öhajjuk azonban igenis azt, hogy a t. Igazgatóságot meggyőzhesük azon elvekről, a melyek érvevényesítéssel legjobb meggyőződésünk szerint biztos alapját vetjük meg nyugdíjintézetünknek és egy oly szervezetet alkotjuk meg szakmánknak, a melynek hiánya már oly régen és oly keservesen érezteti magát. Mi itt látjuk az időt és a talán soha vissza nem tero alkalmat arra, hogy szakmánk ideáljainak gyakorlati megvalósításához az alapvető munkát megkezdjük. Ennek föfeltételül tartjuk pedig a helyes és okos értekezést, mert csak is a szervek helyes összekapcsolásával van felhathatni az érdeklét tenyözök feltételül szükséges együttműködését.

Előterjesztünk keretét nagyon is tulajdonul nagy konkrét esetek felsorolása, a melyek szakmánk csoportosítását és a csoportok szerves összekapcsolását immár mintegy sürgetik, itt léven nagyon az ideje, hogy a fennálló anomáliák, a nap nap után felmerülő sokmunka sérlemékek szemben szakmánk mindekit tenyözze, t. i. vendégek és pinzser, ha kell külön, ha kell együttesen állást foglalhasson. Nem szenvedhet kétséget előttünk, miszerint a t. Igazgatóság oly jól ismeri a létező bajokat és ép úgy meg van azok fölül győződve, mint mi, sőt azt is tudni véljük, hogy ép úgy át van hatva azon szükségérteztől, hogy szakmánk ügyeit számlái és szakmánknak józókáros reformokat kell létesíteni — mint mi.

Általánoságban öhajjuk csak jelmezenni szakmánkú a már kiváló mérvben létező rendszertelenséget, a midőn rámutatunk egyes főbb hiányokra. Szakmánk ugyanis nélkülözi a ma már minden terepen serényen fejlődő társulati élet legelőbb feltételeit is; nincs

egyetlen egy oly intézményünk, a mely az élet különböző fázisaiban érdekelteink csak valamennyire elfogadható mérésekben is megváthatná. Anyagi érdekeink jelentékeny rovására napról-napra tapasztaljuk az íratmási törvény ellen folyó szabálytalanságokat, a melyekkel szemben teljes tehetetlenség állunk; fizetésvezetési módszerünk az egyvettől-est teljes hiányban — csekély kivétellel — a legelőbb bírálatot nem állja ki; munkaadó és alkalmazott közötti viszony minden foglalkozásnemek között rendszertelenség telében páralandul, míg a pinzserésg teljesen ki van szolgáltatva a hivatásúktól féltékeny, szeszélyes, butorányos zsarolásainak, szabad hadaskodásukkal megrovta a pinzser egyenként és összességben egész valóban és jászti módon szaporítja fel a pinzser-proletárok számát.

Csak főbb vonalban éreztük megunkat indítatva rámutatni a szakmánk terepen fennálló bajokra azon állhatatos meggyőződéssel, hogy ezen jellemzett állapotok szembeoltó elölteben állnak szakmánk intelligenciájával s hogy azok napról-napra való fokozódásuk által végre is tetre fogják sorakoztatni az érdeklét tenyözöket. Kétségen kívül áll előttünk, mint szakmánk közügyének szemelője előtt, miszerint az állapotok teljesen megérték már, hogy azok megváltoztatása, illetve rendezése iránt a célirányos intézkedések megtételesek.

Tudjuk, hogy az ügyek ily széleskörű tárgyalásával jóval túlmúltunk a nyugdíj-ügy keretén, azonban meg vagyunk győződve, hogy ez csak látszólag áll így, miután tagadhatatlannak véljük azt, hogy szakmánk egyéb ügyeinek rendezése szoros vonatkozásban áll a nyugdíjintezmény érdekeivel, sőt azt hisszük, hogy annak létentartási feltételeit képezi, mert csak is rendezett számvizonyok mellett remélhetjük annak prosperálását.

Ezen meggyőződésünköt átháta, akkor, a mikor nyugdíj-intézményünk szerveinek megalkotásával foglalkozunk, megfoglondónak tartjuk mindazon feladatokat, a melyeknek megoldását érdekeinkben állónak tartunk. Ebben léte tehát magyarázatot az, hogy a szorosan vett nyugdíj-ügy tárgyain jelen előterjesztésünkben túlmúltunk, helyén való-

nak tartva azt, hogy a szervezés, mint a legfontosabb eseményünk, a szakmánk terepen teljesítésére való teendők egész komplexumát magunk elé állítsuk, meggyőzve, hogy ezek mely időrendben keresztülvételül magunk is csak a viszonyok mikénti fejlődésétől lesznek függőek. Azonban a szervezést, természetesen a választmányok szervezését, már azon elvek alapján öhajtuk eszközöndőnek, miszerint azok a viszonyok megszabta időrendben reájuk utal feladatok teljesítésére képesek legyenek; röviden kifejezve, hogy a teendők a már megélt keretbe minden további nehézség nélkül beilleszthetők legyenek.

Hogy mely feladatokra véleményünk, mi a választmányok munkaköreire helyezni, erre nézve legyab szabad a következőkben felelni:

a) a nyugdíjintezési alapszabály d) pont 80—88-ik §-ig meghatározta teendők végzésére;

b) az ingyenes, illetve a tartatási költségek megtétele ellenében a helyeskedősek végzése;

c) a szakbírosági teendők;

d) a békeltető bizottsági teendők és vegdli

e) a szalkotatási intézmény létesítése és annak kezelése.

Ezen pontok által helyezett gyakorlati megvalósítását reméljük és várjuk mi szakmánk viszonyainak számlását és akkor, a mikor választmányainkat megalkodjuk, ezen felsorolatra való tekintettel öhajtuk azt eszközöndő. A dolgok természetéből folyóan tartjuk, miszerint mindezen, szakmánk midere által teendők teljesítése varázslásra nem véhető, hanem a választmányok mikénti megszervezésén ezen tekintetekre öhajtuk irányítani a t. igazgatóság figyelmét. Természetesen, miszerint a t. igazgatóság által fogadható vett választmány-alkatási módszer ezen elvek érvevényesítését megehezni, miután ez szakgyesületi feladatot képez, holott az igazgatóság hatáskör kizárólagosan csak a nyugdíj-ügyre lőn kiterjesztve.

Tulhaddott állapotot képez ugyan ma már az, hogy a dolgok a jelenlegi helyzet alakulását vették fel és célszáttal is tartatlannak annak bárki részére való felvlaszt.

— Megmondom. A hátan a borjú. Annak tartalma a két pár fehérmézőn kívül különféle kelek, so, paprika, rizs, kávé, conserve, egy pár labellé és blous. Súlya 2 kíló. A vállon keresztül tekerése a köpönyeg, nyakbika a kenyerszak, melyben kenyér, tészta eszközök és kőösszer. Vállon a feyyer, derékón 72 drb éles tőlény. Az oldalon szorony s egy 3 kg. súlyú vaslapát. Ha most még hozzágondoljuk, hogy ezek hany alaku szájjalatt vannak a teshöz össze-zsizzva csatolva, elképzelhető, hogy mivé lesz az ember, ha ez állapotban az égető napon poros, rozso országúton, főmött sorokba ékelve, naponta vizezteti óráit át, megérőttel tenetbe masíroz. Ez pedig a mai nappal megkezdődött. Vagy husz percnyit menetes után megállítottak bennünket. Az ezredes végül lovagolta az ezredet, mindenkit megkérdezzve, hogy jó-e a csizma? (ez volt lábamokon). Minthogy pedig a baksa a bakancsot szereti legjobban, az volt az általános válasz, hogy a csizma nem jó. Most itt az országút közepén. le kellett szedni a borjút, kivenni belőle a bakancsot és a csizmával felszerelni. És főbött négy hónapig le sem vetettük. Ha elszakadt, össze-kötözött spargival, de csizma nem kellett. És ez mind az ezredes előkezénységéből eredt. Igen! Mert most — ilyenkor — nagyon előkezeny és leereszkedők a tiszték. — Igaz, hogy az ezredesnek létfölteletül képzete ama feladat, hogy a reá bízott csapatot a lehető legjobb kondícióban juttassa rendelkezésre he-

lyére. A közös szenvedés azonban, a mi tisztékre nézve meg nagyobb mérvű, a mennyiben a kőszakonaknak jó példával kell előjárni, igazi hűfűrsősséggá alakítja a legenyéség és tiszték közötti viszonyt. Masnap délután a határon voltunk. Itt veszteltünk szeptember 13-ig. E napnak délfőtjén összejárlottak bennünket s midőn már ezek lezettek voltak, az ezredes elbékelt állt és a következőket mondotta.

Katonák!

Az európai hatalmak a múlt évben Berlinben tartott congressuson azt határozták, hogy Monarchiánk fegyveres erővel megszállja Boszniát és Hercegovinát. Ha a legelőbb parancs megjön, át fogjuk lépni a határt, hogy feladatunkat kövessük. A többi es. kir. csapatokhoz hasonlóan, valószínűleg mi is fegyveres ellenállásra fogunk találni. Meg vagyok győződve minden egyes emberről, ki az ezred sorában áll, hogy zászlójára tett esküjéhez híven teljesíteni kötelességét, becsülettel harcol királyért, hazáért, — és ha kell, azért becsülettel meg is hal.

Egtervő előztes volt a viláas az ezredesnek e lelkesítő szavaira. Két nappal ezután meggyőződhetett az ezredes ur, hogy nem csalódott várakozásiban.

Szeptember 15-én reggel a 72. gyalogdandár megtámadta Bihácst. Ez egy erdőtől bonylik város volt Boszniának délkeleti

szélén, szoroson a horvát határon, s a mi határszéli helységünkötől 3 kilométer távolagságba, gyönyörű főkővel, hosszú, magas hegyalacsony támaszközzel. Ezen erősett helyet 6000 főkőző és 300 emberből álló török gyalogság védte. Mi a 28-ik dandárhoz tartoztunk, a melyet Rheinlander vezéregy (most tábornagynak és hadserg főteljőfé) vezényelt. Az volt rendeltetésünk, hogy a 72-ik dandárhoz csatlakozzunk. Elmített napunk két nap meletes távolagságba voltunk Bihácstól. Ekkor hírtől jött, hogy előbbi szállástól másfélóra jársnyira fekvő faluban egy neyzer emberből álló főkőző sereg tányazik és utban vannak a biháci vesződek segítségükre menni. Dandárunk tehát azt a parancsot kapta, hogy ezeknek utját állja és megsemmisítse, mielőtt szándékuk kivátelehez jutnának. Mi tehát e napon nem folytattuk utunkat Bihács felé, hanem szeptember 15-én reggel megáramadtuk az említett falut. Elnék felolvása következőkéké történt. Ama helységnek, melyben az éjt töltöttük, éjszakra terült határát kopár, guzzal benőtt síllyag képezte. A megtámadandó falu e síllyagban északkelet részén terült el.

Minthogy tehát felvomaslasi terepünk nem nyújtott kelő fedezetet, előmenetelnünk nagy elővigyázatot igényelt. Sikertől is célszáttal 800 lepes távolagság ezresvettlenül megközelítünk. Most egy hosszuan nyuló árokba vezettek bennünket. Néhány percig főkőztünk itt, midőn hirtelen hatunk megkötött kúr-

hogy az annak idején megindult szakmozgalomunk alapvein a későbbi tényezők által nem részletes a megillető feyelben s egy azok gyakorlati kivitelének elhangyása s jelen helyzetet idezte elő. Ezen helyzet lehozása tárgyaz ugyanis azon elv érvényesítésére, a melyek érdekében ezáltal szervezathatatlannak ezen helyzetet. Ellenkezéleg úgy vélik, sokkal egyszerűbb, mint az az első tekintetre ténylem látszik.

Mi a szervek, illetve a választmányok helyes s ökszerű megszervezésében látjuk lehetőséget annak, hogy szakmozgalmaink rendezése a fennjelzett feladatok megoldása által teljesedése melleszen, sőt nyugdíj-intézményünk lebiztosítását is csak a jó és megbízható szervezeten vélik felláthatni. Hitt, gyorsan fejlődő reménykedésnek adniuk azt magukat, ha azt hinnék, hogy az esetben, ha sikerülne is néhány vidéki választmányt — a mi sajna, ahogy se akar hadalmi — megalakítani, hogy akkor tényleg nevert úgyünk van. A választmányok jelen szervezetevel ezt feltételezni annyit tenni, mint a nyugdíj-intézménynek ellensége lenni; arról már a tapasztalat győződéshetve lemm; úgy a t. igazgatóságot, mint az ügyek folyásának minden szemelődte.

Tapasztalataink alapján, ha bár fájo, de kimondani vagyunk képtelen, miszerint egy a választmány-alkotás módszer, valamint a választmányok jelen szervezete, talán emelhetnénk meg nem felel. Bizonyítást szolgál ezen állításnak azon tény, hogy mind az ideig csak két választmány alakult meg az egész országban és ezek is oly tartalommal, a mely felel a biralatos jobbnak tartjuk melőzni. Nem véltünk tevédi azon feltevéseknek, hogy a t. igazgatóság ugyanazon meggyőződéssel bír, mint mi, t. i. hogy az alapszabályzat szerinti szervezési eljárás nem az, a melytől nyugdíj-intézetünk életrekelését várhatnók.

Ezek után elől annak szükségessége, hogy egy oly módszer alkalmazása iránt intézkedjünk, a melytől — legalább emberi számítás szerint — nyugdíj-intézetünk életképességet várhatjuk Ennek lehetőséget leg-

jel hangzott fel. Nyomban utána egy ügyelős, ezt egy második követe. Mikor a harmadik is előjött, a faluból éles, siro trombitásból hallatszott. Ez volt az ő rajzját. Még csak most emeltem fel a fejemet az arókból, hogy körülnézzek, vajjon mi történik körülöttem, de csak hogy a másik pillanamban ismét visszakajám, mert már ekkor az előttem fekvő falu széléről erősen puffogtak lenek. A magja pedig ott sirtogott a fülünk körül. De amott jón vágta a zászlóját fessége, látszik aráról küldetésének fontosságát. Már messziről kiálta felénk a hozott pirant, mely szót ekkép: O-te Compagnie! Schwarmlinie! direction das Dorf isse. Jelen pedig annyit, hogy *üzemelésbe alakítsa, nek az ellenségnek*. . . . Othon ha harcászati gyakorlatot tartottunk, alig győzték a bakoknak magyarázni, hogy fedezék magukat. Bezzeg, most nem volt szükségük a figyelmeztetésre. A siviló golyók kénszerteretű mindenkit a szabály szögére betartására. És mégis hibába. Azok a buncuzt bonyolultok az ő bosszu kovás posztafűből fűtlenek löttek. Közülük egyik-másik elbuktas, kinek pedig fájdalom keserűsége igazolta jó lövés képességét. De azért a mi tüzeink meg jobban löttek. Minél közelebb mentünk az ellenséghez, annál sürűbben dörgöttek pusztáinkat közé úgyünk. Most már csak 200 lépés választ el bennünket az ellenségtől.

Folyt. kov.

jobb meggyőződésünk alapján csakis a választmányok megfelelő szervezetében látjuk biztosítva; véleményünk ez ohajatusunk tehát az, hogy a választmányok megalakítása mielőbb és oly elve alapján legyen eszközölendő, mint a melyekre a szegedi kongresszus azt tervelte és elhatározta.

Ezen ohajatusunk alapján utalunk tisztelettel a szegedi kongresszus határozataiban lefektetett alapelvekre. Utalunk az ide csatolt hivatozott kongresszus jegyzőkönyv 8-ik pontja alatt foglalt határozatra, a melyben a szervezés általában tárgyalva van, megjelölve, miszerint nem ragaszkodunk strikte az ezen pont alatt foglalt területi beosztáshoz, sőt az azon való oly módon változtatást, miszerint a választmányi székhelyek száma eszökentendő, illetve a székhelyek nagyobb területi beosztással rendezendők be, nagyobb is szükségessé tartjuk, azonban a területi beosztás alapfoglalatának érvényesítése mellett.

Csak fokozza ragaszkodásunkat a területi beosztás elvéhez azon tapasztalatunk, hogy a jelenlegi választmány-alkotási rendszer a legeszkélyebb sem bizonyult célszerűnek és teljesen hiányos van azon alapfoglalt területrendelésnek, hogy az érdekelteket megillető a nyugdíj-intézet körébe vonhassa. Szükségesnek tartjuk tehát, hogy a választmányok munka és hatásköre kifejezetten megállapított területre szabassék meg, csak így tartjuk azután elérhetőnek, hogy az alapfoglalt megfellelőleg, nyugdíj-intézetünk jótékonyágait összes szakmabeliinkre kiterjeszthetjük.

S hogy pedig ezen feladatnak megfellelő-hessünk, elengedhetetlenül szükségessé tartjuk, miszerint a választmányi oly szervezetet kapjon, hogy azon teendők, a melyek munkaförébe utalhatnak szabatosan és megfellelő módon intézhesse. A jelen választmányi szervekkel ez teljesen lehetetlen, mert azon munka, a melyet a fennjelzett terület beosztási elve szerint a szabatosan ügyvezetés involvál, az nem akaszható senki olyan egyén nyakába, a kit élethivatása más irányban foglál le.

Azaz vegre is tisztában vagyunk, hogy egy nyugdíj-intézmény ügyének intézése fontos és sokoldalú teendő képez s ha meg tekintetbe vesszük szakmunka speciális helyzetét, ebből talán, miszerint csakis a teljes okadasi és baroklatlan utjánjáról várhatjuk az eredményt, úgy már tisztában lehetünk azaz is, hogy a választmányok jelen szervezete ezen feladatnak meg nem felelhet. Közvetlenebb megmagyarázza a dolgot, azt a kérdést bátorodunk feltenni, hogy vajjon melyik választmányi elnök vállalkozna arra, hogy az ő 5-6 megveből álló területet beutazza, tagokat gyűjtjön, városfővárosra aghalya és azon kívül egy-ly nagy terület tagjainak — a mely a legminimálisabb szárnas szerint is 600-700 lelket tesz ki — sokoldalú ügyét intézze és az alapszabály által rá rótt feladatoknak eleget tegyen. Ez nem kezvelhető es nem is lehetséges és egy ilyen nem is fog találkozni.

Ere vonatkozó konkrét javaslatunkat abban bátorodunk megtenni, miszerint:

a) minden választmányhoz egy hivatalnok alkalmazandó, a ki ezen teendők a választmányi tisztak ellenőrzése mellett végezi;

b) mielőbb megállapítandó a t. igazgatóság által a választmányok területi beosztása s ennek megőrzésére egy igazgatósági kiküldött a kijelölt székhelyeken nyomban kezdje meg az itten jelölt elve alapján a választmányok megalakítását;

c) az ügyrendet a megváltozott szervezethez képest olyképen kerjük átökolgöni, hogy abban az illető hivatalnokok pragmatikája is befigyeltesse;

d) szükségessé tartjuk, hogy a választmányi székhelyek a czelnak megfellelő helyiség rendeztesék.

T. igazgatóság! Mi jelen előterjesztésünkbe foglalt indványainkat legjobb meggyőződésünk alapján tettük meg. Erős a hitünk, hogy annak gyakorlati kivitelével elértük azon oly régen előtöltött lebegő czélt, — s a miért lefűllesni nem fogunk megszűnni, — hogy szakmánk zilált viszonyainak rendezéséhez hozzájárultunk.

Kerjük és munkánkzen várjuk a t. igazgatóságunk előterjesztésünk értelmében teendő intézkedéseit, miután kerjük, melőztassék fogadni választmányunk nagybecsűlését és hazafias kartársi üdvözletet.

A Sz. V. K. P. és kivágyesgedék nyugdíj-intézetének szegedi választmányai nevében:

Jurandovics Ferenc

v. elnök.

Tóth Endre,

éleltelen jegyző és választmányi ellenőr.

Az Orsz. Pinczér-Egyesület elnök. vezető bizottságtól.

(Szeged, Polgar-utca 21.)

T. Kartársak!

Bizottságunk legutóbbi ülésének határozata folytán — különösen oly helyekről, hol mozg. bizottság nem létezik s létesíthető — minden tisztos előéletű kartárs tagja lehet az Országos Pinczér-Egyesület előkészítési vezető bizottságnak. A tagsági díj hetenkint 10 krajczár, melyet is legkevesebb egy óra (4 hét) kerünk beakuldeni. Továbbá felkerjük kartársainkat, hogy a t. főnök urakkal az O. P. E. eszme és czélját megismertetni s az előkészítési vezető bizottságnak pártoló tagjává megnyerjünk törekedjenek. (Pártolási díj egy hétre 20 kr.) A kul-s pártoló tagsági és minden czímen érkező pénzek az O. P. Egyesület alakítási költségeihez csatolhatnak.

Az Orsz. P. Egyesület előléka. vezető bizottság:

Randevéh József,
elnök.

Tóth Endre,
fűtész.

Szervekedés és mozgalom.

Az O. P. E. előkészítési vezető bizottság aug. hó 29-én tartott üléséről.

Jegyzőkönyv.

Az O. P. E. előkészítési vezető bizottság Szegeden 1898. augusztus hó 29-én megtartott rendes üléséről.

Randevéh József elnök az ülés megnyitása kapcsán köszönetet fejezi ki a nagy számban megjelenteknek. Tovább bejelenti, hogy Bayer Gyula ur elvtársával az alelnöki állás megüresedett és felszólítja az ülést, hogy ezen állásra a jelölt személyt iránt indványt tegyen.

Az ülés közfelkialással Ruif József urat választotta meg alelnökül, a ki azt köszönettel kijelentésével készséggel el is fogadta. A tárgyszorozat 2-ik pontja értelmében elnök felkeri Tóth Endre urat, a mi a szabadnak m. b. által meghívott kiküldöttek vezetójét, hogy ezen litogatást illetőleg nyilatkozatát tenné meg.

Tóth Endre ur készséggel tett eleget az elnök kérésének. Örömmel konstátálta a szabadkai pinczérkar minden tekintetben összetartását és ügybuzogságát. Különös köszönetre érezven magát kötelezte a szívélyes

fogadtatásért, miért is kéri az ülést, hogy e feletti köszönetnek jegyzőkönyvéleg acjon kifejezést.

Elfogadtatott és tudomásul adás végett jelen jegyzőkönyv másolatban átküldése elhatározott.

A látogatás érdemére nézve Tóth Endre ur jeleníti az ülések, hogy ezen közvetlen érintkezés révén Szegec és Szabadka között a mozgalom mikénti intézése nézve egyöntelt megállapodások jöttek létre, s abbéli reményét fejezi ki, hogy ezen — habár nem formális — szövetkezés nagy előnyére szolgál az akciónak.

Az ülés Tóth Endre urnak köszönetet szavaz lefektetésért.

Elnöki indítványra az ülés elhatározta, hogy pengyéváltás ezújból szelvénykönyveket fog csináltatni és mint a gyűlés legközelebbi módját, a vidéki m. bizottságoknál ajánlandó és azok elkészítve a szükséges kérelmezési módszer ismeretével mellett minden m. bizottságnak meg fogja küldeni.

A dolgot keresztülvitelével az elnök bizatik meg.

Az elők vezető bizottsághoz az eddig bejelentett pénzékek penztárnok a következő körletet terjeszti az ülés elé:

Az O. P. E. alap javára bekeresztett pénzék kimutatása:	
Welfisch Antal vendégül part. tag díja	120
Berger Károly fp. kultúrsz. díja	20
Méhácsek Antal fp.	20
Szallinger Gábor éth.	20
Nagy Mihály fp.	20
Tullinger Ferencz éth.	20
Dótt Lajos pénzér.	20
Veszter István vendégül partoló tag díja	120
Marschner József fp.	40
Engel Lipót fp.	40
Horváth István fp.	40
Hödeg Sándor fp.	40
Czabik József fp.	40
Eberhardt Gábor éth.	40
Ziegler István éth.	40
Roszler József éth.	40
Füzi István pénzér.	40
Pölgér Ferencz pénzér.	40
Lényyel Miklós éth.	40
Szállásról az O. P. E. javára rendezett mü- kedvelői előadásnak beakadott jövedelme	31000
Gara Ignác vendégül partoló tag díja	240
Gódor Gyula fp. kultúrsz. díja	40
Heuer Gyula éth.	40
Bem R. Lajos fiz. p.	120
Tréncsöny-Tepliczről	20
Összesen kitesz	6000

Tagokul újbi felvételtek:
Veiss Sándor, Roth Gyula, Joó Imre,
Schál Viktor, Szabo Gyula, Kluscsik Mihály,
Faber Lajos és Freidenfeld János.

Elnöki indítványra az ülés határozta emelte, hogy a jövő ülések jegyzőkönyvet minden esetben megküldeni a vidéki mozgalmi bizottságoknak, miután szükségesnek tartja, hogy azok a vezető bizottság mikénti működése felől ezen legilletékesebb módon nyerveken értesüljen.

Nemkülönböztet elhatározta az ülés, hogy a jövőben kéthetente, változtatott helyeken tartja általános üléseit, a míg a „Milenium” kávéházban minden heten változtatmányi ülést tart.

A tagok szabályszerű összehívásával Kovács József ur bizatott meg.

Vedrál Oskár,	Kmf.	Randvigh József,
titkár,		elnök.

Az O. P. E. Egyesület előkészítését vezető bizottság kiküldötte, Hegyháti Sándor vezértitkár szervezése folytán a következő mozg. bizottságok alakultak: Pancsova, Eszék, Miskolc, Eperjes, Igó, Lőcsé, melyekről szülő jegyzőkönyvi kivonat s tudósításokat itt közöljük:

Eszék. Az O. P. E. eszaki mozg. bizottságunk megalkalulásáról felvett jegyzőkönyvi kivonat, mely felvételét 1898. aug. hó 24-én a Péliss-vendéglobben megtartott alakuló értekezleten.

Miután jelen voltak a megalkalulást kimondottak, nyomban a tisztikar megválasztásához fogtak, melynek megtörténte után az Újkor rendszabályait felolvasták s annak elmarasztalási pontjait a következő formán módosították s bővítették ki.

Ehmarasztalások:

1. Ki az összejöveteli rendes napon, szerdán éjjel 10 óráig meg nem jelen, 10 kr.

2. Ki az összejöveteli napon egyik vagy másik kartársat kártya, vagy bármi más jatkára buzdítja, 3 kr.

3. Ki megjelenéselőtt az asztalon lévő gyűjő perselybe elfeled 2 kr tenni, 2 kr.

4. Ki az összejövetelen nem jozan állapotban jelenik meg, 15 kr.

5. Ki egyik s másik kartársát az ivásra ösztönzi, 3 kr.

6. Ki elnöki engedély nélkül szólal föl, vagy ki helytelenül szól közbe, 8 kr.

7. Ki a tavozni készülő tagot visszatartani igyekszik, 3 kr.

8. Ki a vendéglobben felszólalóit és ital araknak azonnali fizetését elmulasztja, 2 kr.

Az asztalon felállított perselybe úgy a mozg. bizottság, mint A. T. révén bárholn nem befolyt jövedelmé pénzék az O. P. E. javára adatik.

A mozg. bizottság mint A. T. megválasztott tisztikara és alapító rendes tagjai a következők:

Tisztikar: Elnök Pfeiffer Rezső, alelnök Bolus Márton, jegyző és penztárnok Frank Imre és ellenőr Péliss József, tb. elnökök Homolka Lajos választott.

Alapító s rendes tagok: Homolka Lajos, Pfeiffer Rezső fp., Bolus Márton fp., Heild Lajos éth., Fischer Bernat, Rosenberg Lajos fp., Weiss Jakab fp., Schaller Hermann fp., Schmidt János éth., Berger Ignác fiz. p., Frank Imre éth., Turo Sándor, Bélics József, Abos Rezső, Blazovics F. regg. számoló, Rotter Károly tekerő, Weiss Ferenc éth., Marschall József magazdó, Marschall Károly, Kovácsévics Lázár r. sz., Lichtenstein Zsigmond, Wein Rajmund. Ülés zárás éjjel 12 óráig.

Eszék, 1898. augusztus hó 24-én.

Miskolcon az aug. 30-án megalakult mozg. bizottság választásnyára lett: elnök Szivós Zsigó, alelnök Weiszmann József, titkár Böczögő József, penztárnok Struglus Imre, II-od penztárnok Csákváry Ferenc és ellenőr Uhrin Gusztáv.

Ezen mozg. bizottságok titkáraitól az alakulásról felvett jegyzőkönyvi kivonat érkezik. F. E.

Eperjes. Felvételtek az O. P. E. eperjesi mozg. bizottsága 1898. aug. hó 30-án éjjel 12 óráig Gragrin Emil vendéglobben történt megalakulása alkalmával.

Jelen voltak: Füglen Ignác, Graf József, Gragrin Emil, Hertel János, Horváth Árpád, Kraudy Elemér, Kereszturi Deszö, Krausz Ele, Lakos Endre, Merszt György, Petri Kálmán, Simon József, Sütö István, Schrök Gyula, Szeibert Gyula, Tóth Antal, Wallner Kálmán.

Tisztikar jelölés: **Elnök:** Graf József fp., tb. elnökök Schrök Gyula fp., titkárnak Füglen Ignác fp., penztárnoknak Kraudy Elemér fp., ellenőrré Tóth Antal szób. lettek egyhangulag megválasztva.

A mozgalmi bizottság így megalakulván, nyomban határozata emelte, hogy tagjai a léteendő O. P. E. megválasztásáig szelvényéből, az ez iránt történő kongresszus és fenntartó bizottság költségsegek fedezésére hetenkint 10 kr. tagdíjat fizetnek és

a befolyt összeget minden hó 2-án és 16-án a központi mozgalmi bizottságnak, illetőleg az általa kijelölt pénztárbételeki, továbbá meg azon indítvány is lelkesedéssel lett elfogadva, hogy ezen újonnan alakult m. megalkalulásról a központot értesíti és egyuttal az eszme megpendőinek és minden harcosainak ádvözetelt küldi.

Kelt Eperjes, 1898. augusztus hó 30-án.

Füglen Ignác,
titkár.

Az igói mozg. bizottság a következő tisztikarral lett megalakítva: Bogner Károly elnök, Ernst Ferenc jegyző és penztárnok.

Lőcsén Köller vendégül ur vette szent ügyünkért pártfogolását, a kinek a közpó ügyek iránt mindig táplált bizsda ügyszereledeiből kifolyó nemes tettei buzgó szavai folytán ottani kartársaink rövid idő múlva meg fogják alakítani az O. P. E. mozg. bizottságát. Vezetikarunk csorbatóli furdón az O. P. E. elnök. vezető bizottságba meg hetet hozott fel, a kiknek neveit alább közöljük.

Tardy Gábor, lapunk B. munkatársa a következő mozgalomról értesít bennünket:

Maros-Vásárhely. A léteendő O. P. E. mozg. bizottság ügye itt kitűnő keretben van. Csupa szakeltekintélyes férfiak azok, kik ez ügy érdekében a mozgalmat megindították. Az eszmeret nemcsak a pénzért kar, de a t. szafók is buzdulnak és önjártékúként a nemes törekvések melébbi célhoz jutásat.

A kik az O. P. E. Egyesület m. vásárhelyi mozg. bizottságát meg fogják alakítani, a következők:

Küller György fp., Prem József éth., Monyak Aurél fp., Braun Sándor sgd., Schönbauer Sándor, Friedmann Béla, Rechnitzer A. Az eszme igaz hite jelenleg békesség miatt távol van a városból, de pár nap múlva ott leend a munka kivételével, a melyet hatatos támogatásunkkal nagyban elősegítenek Laczna Henrik központi szaladás, László József és Lechter Sándor vendégül urak. A mozgalom, mint az égből többi tartozókról Köller György ur levelezőnk t. szaktársunk fogja küldeni a tudósításokat. T-3.

Brassó. Itt ezismek s ügyünknek megnyertünk, nem más, mint derek szafok, Pásztor István vendégül, a brassói pénzér-egyletnek alelnöke. Szakunknak ez igazi érdemre méltó tagja, ki e mai romlott helyzet s tartalmatlan állapotokat teljesen ismerően s látja már ugyancsak elkergette az időt, hogy azok megszüntetessenek, — szívesen adott szót s fogadta el e fontos ügyek érdekében cédhoz vezetni s irányítani szükséges teendőket. T. szafókkal együtt fáradoznak s működnek Wechsler Vilmos és Wucetics Dome kartársaink. A mozgalomban, kik eddig részvesznek, a következők:

Pásztor István vendégül, Januras János fp., Lechner Zsigmond fp., Wucetics Dome éth., Wechsler Vilmos éth., Sztójka Janos fp., Speccán Mihály éth., Schvabach Sándor fp., Mókier Herman szobafőp., Schapczon István éth., Schwáb Gusztáv éth., Schum Ferencz éth., Amigo A. bl. — Tudósítás legközelebb érkezik. T-3.

Nagy-Szeben. Ügyünk állása itt szinte kedvező, a mennyiben azt osztályunknak igaz s értelmes tagjai vették kezükbe. A mozgalom el — kik a mozg. bizottságát a legközelebbi napokban fogják megalakítani — a közsémet s jöhrü főpénzer, Haas Józsefnek kivül a következő derek kartársaink által: Hollnek Gyula fp., Fromusz Janos fizetőp., Hárh Nándor fizetőp., Mayer Lajos sgdp. és Pickner András sgdp.

Az O. P. E. előkészítést vezető bizottság külltagjainak megnyerhetők is be fognak lépni *Felkészítéssel*: Bergner Gusztáv fők., Kirschner Gyula éh., és Ráth Adolf fők., *Szegedről*: Unger István és Hügel János főpinczerek, *Magy-Egyháztól*: Bandl Károly és Pennek József fők., *D. Szt. Mihálytól*: Tóth Géza fők., és Pongráz Mihály éh., *Sz. Udalárhegyről*: Bodányi István fők., Halász Lene főzető. — Mi végből is, hogy fenti városokból az összes kartársak toborozniuk is legyenek k. tagjai az éhők, v. bizottságak, ajánlatos, hogy az éhők, v. bizottság az ügy érdekében f. cizmetek szorítsa fel, illetve bizva meg a külltagok gyűjtésére. Itt illet kartársak különben mind igaz, ügyszerező s annak érdekében mindig tette közzé egyének.

T—y.

Az O. P. E. b.-csabai mozg. bizottság jegyzőkönyvének kivonata.

I.

Felvetett a b.-csabai mozg. bizottság mint P. A. 1898. aug. 8-án megtartott értekezletéről.

Éhők Leitgeb József a jelenlétokat üdvözölve, az értekezlet megnyitja. Miután az A. T. tagjainak nevsor felolvasása elrendeltetett s ennek megörizése, mint pénztárművelés ismertetése után éhők jelenik, hogy Szegedről az O. P. E. előkészítést vezető bizottságtól az O. P. E. alakítási költség gyűjtésére nézve egy átirat érkezett, mely felolvasás vegettünkarnak nyújt át. Melynek felolvasása után éhők annak szavál is magyarázatot adja, vagyis kifejtés a lényegest, mely egyenesen az O. P. E. felállítását célozza. Az időbe — mondja éhők — most értünk t. A. T., a midőn a cél tett és áldozatot kíván. Eddig kis körünk csak készült s készültet arra a komoly feladatra, a melynek végrehajtására ma e mai nap fel bennünk. Mit kell tennünk? ... Egy esélyt áldozatot kell hoznunk, egy esélyt áldozathozatalra kell felkérni kartársainkat és főnökeinket, hogy azon cél kivételét is is elősegíthessük, a melynek megvalósulása lesz minden pinczérnek létbiztosítása és tekintélyének felemelése. A zajos tetszésnek cöl elmondott szavak után pedig éhők a heti 2 kr. tagsági díjakat 10 kr-ra emelni indítványozza, a mit jelenlétok egyhangú lelkesléssel fogadtak el, melynek utána Huszka Márton — egyike a b.-csabai P. A. mint mozg. biz. megalakítóinak — titkár B.-Csabáról távozása készítése folytán egy szép beszéddel búcsúzik el szeretett kartársai, az A. T. tagjaitól, kiknek köszönetet mondva a hely belveztet bizalommal, mint a hit kartársi ragaszkodásért, melyvel irányában viselkedett s a melybe is ajánlva magat továbbra is, az A. T.-nál viselt titkár tisztet az éhők rendelkezésére bocsátja.

Miután éhők Leitgeb József mondott a távozó titkárú egy hitásos szép beszédet, a melyben attól az A. T. nevében búcsúzik és fejezi ki melly sajnálattal távozta fölött, majd egy szerszind távozó titkárunk, mint a b.-csabai pinczér mozgalom egyik legerősebb s ügybiztosabb tagjainak lelkebe diktálja azon szavakat, a melyek nem misra, mint a nemes ügy iránti tett s eszelekedete emlékeztetnek mindaddig, meg csak az a nagy cél, a magyarsági pinczérseg egy közös célja, az O. P. E. eszméje meg nem valószínű.

A felhangzó lelkes éjlenek lecsillapultával a éhők Vadász József terjeszt elő indítványát, miszerint a mozg. bizottság, mint A. T. delutáni üléset, mely időszakban is minden kartárs az értekezletet részt nem vehetett s hogy ez jövőben elő ne forduljon, indítványozza, hogy a delutáni összejövetelek tartassanak ézentől éjfel.

A. T. az indítványt helyesnek találva, egyhangulag elfogadta.

Következett az írásesdebe jött titkár állás betöltése, melyre éhők Purry Jenő szaktárs utat jelölté s kit az A. T. egyhangulag választotta meg.

Mint új tagok felvételét: Ketter Ferenc fők. és Draskovich József éh.

Több tárgy nem lévén, éhők az ülést berekesztette.

Kmf.

Purry Jenő,

Leitgeb József,

titkár.

éhők.

II.

Felvetett a b.-csabai mozg. bizottság mint A. T. 1898. aug. hó 15-én tartott értekezlete alkalmával.

Jelen voltak: Leitgeb József éhők, Vadász József alelhők, Purry Jenő titkár, Kozma Márton penz., Georgides Kálmán fők., Liechtenrit Károly éh., Rutkay Károly fők., Rutkay Gyula éh., Ketter Ferenc fők., Eiben Endre portás, Draskovich József éh., Prókán Sándor fők.

Éhők Leitgeb József miután jelenlétokat üdvözli s az ülést megnyitottak nyilvánítja, sajnálattal fejezi ki, hogy az A. T. összejöveteléről éppen azok, kiknek az éppen érdekében van, maradtak ki. Melyre nézve is es vonatkozva az O. P. E. alakítási költség gyűjtésére, alelhők Vadász József indítványozza, hogy éhők az A. T. kebeléről nevezzen ki egy küldöttséget, a kiknek aztán kötelességük lesz a B.-Csabán levő t. főnököket s összes kartársakat, kik a mozg. biz. létesítéséről tudomással bírnak s kik még az nem tudnak, ezt megismertetni velük s egy szerszind azokat a b.-csabai m. bizottságba mint rendes, esetleg pártoló tagoknak beléptetni.

A. T. az indítványt egyhangulag elfogadta és annak értelmében éhők egy nagy tagból álló küldöttséget nevezett ki, kik lenetik szerint Vadász József alelhők vezetésével bizattak meg eljárni küldöttségekben.

Következett a pénztár ismertetése, mely után — több tárgy nem lévén — éhők a tagok megjelenéséről köszönetet mondva, az ülést berekesztette.

Kmf.

Purry Jenő,

Leitgeb József,

titkár.

éhők.

Lapunk zártakor vezetnénkürünkötől a következőket tettük: Szerencs, S.-A.-Új hely, Munkács és Beregszászon az O. P. E. mozg. bizottságai megalakultak. Az alaplusról szóló tudósítás és felvejt jegyzőkönyvek a mozg. bizottságok titkárunkat érkezt meg.

P. A.

Az O. P. E. alakítási költségei.

Kül- és pártoló tagok.

Az O. P. E. alaptöke gyűjtő bizottsága aug. hó 31-én alakult meg *Kacslemén*. A gyűjtő-bizottság éhők az előkészítést vezető bizottságtól kiküldött szelvénykönyv alapján szedték be a párt. külltagok, díjakat — állanak Strečko Ferenec a pályaudvari vendéglő derek főpinczere, Schimmer Zsigmond Hungaria-szálló fők. Bán Dező éh. és Tóka György fők.

Scarrason a gyűjtő-bizottság éhők Görög József üzletvezető, Csendes Gyula fők. és Bodnar István alelhők.

Országot a gy. bizottság éhők ösztöne ügybiztos szaktársaink Vesz Imre és Szabó Sándor vannak.

Az O. P. E. alaptökéjéhez kül- és párt. tagsági díjainkkal újabbban a következők járultak.

<i>Scarrason</i> Boros Ármin szállodás 1 óra	40
- Görög József fők. 1 óra	40
- Csendes Gyula fők. 1 óra	40
- Schönfeld Mihály 1 óra	40
- Bodnar István fők. 1 óra	40
- Selly Sándor éh. 1 óra	40

Kacsleménről Schimmer Zsigmond fők.

fel 1 óra	20
- Bán Dező éh.	20
- Kardos Daniel	20
- Tóka György fők.	20
- Kovács Mihály fők.	20
- Cseh Mihály éh.	20

Csorbától Stampfel György fők. 6 hét

- Hutter Gyula éh. 3 hét	30
- Schwarz Ignác éh. 3 hét	30
- Zeller Jenő éh. 3 hét	30
- Kozma János fők. 6 hét	60
- Sittár István éh. 6 hét	60
- Schermann Ernő éh.	60

Szállásról az O. P. E. javára rendezett műkedvelői előadásnak be-küldött hasznoszege . . . 3100

Trencsén Tephcz-fürdő az O. Ny. E. alapja javára rendezett tánc-vidám bevételéből az O. P. E. alapjához küldött . . . 2000

Összesen . . . 5839

mely összeghez hozzáadva, lapunk mult számban kimutatott . . . 1600

Az O. P. E. alaptökéjéhez eddig befolyt pénzek kitesken . . . 7430

Szliacskról.

Szállási levelezők, ki az O. P. E. érdekében tartott műkedvelői előadásban egyik felszerepet játszott, ma a következőket közli velünk:

A második előadás — melyet a Dankovszky pinczerek közökavánra a zölöm-megyel közökaván javára adtak — nem volt számban oly nagy közönség, mint az első, de a szereplők annál szebb s jobb sikerrel végeztek feladatukat. A bordiná huzonak csakugyan megvált a dolga, miután a közönség vagy hatszor tapsolt ki bennünket.

Tovább pedig így írja:

Hogy mily viltozásban mentek keresztül vendégeink azon műkedvelői előadás után, az leírhatatlan. Oly tisztelet- és becsületben tartottak bennünket, hogy szinte örömmel vártuk az időt, hogy szervizhassuk őket. De nemcsak a vendégek változtatták meg a sötét püspökemet, a melyvel bennünket eddig néztek, hanem a furdó igazgatók, a furdó személyzet, főnökök, ino, de ő azelőtt is tisztán látott bennünket, bárcuk Istentől ily sok aldot (mivelt) főnökök; adna a magyarsági pinczér karunknak szavát, pedig ki ellenségnök, haragadt meg az sem men oly nyilván mutató, mert rossz, indultatos lelket meg annak is leköté azon elvitathatlan érdem, élsmeres, melyet kivitvünk s a tisztelet, melyben ezután részestülünk.

Híszén gy vendégeink meg most is a szerep neven szölkünk bennünket és már, oh — már nem veszik oly leereszkednek a pinczér emberrel is egy pár szót váltani.

Az Orsz. Pinczér Egyesület állapítványtervezetnek egy példányát Ujhelyi Sándor főszolgabíróval van, ki midőn az engedélyért járunk nálánál, ezeket mondta:

Íly nyemes s gy intézmény, mint az ezen alapbizottság után létesítendő O. P. E. megérdemli, hogy rögdelig adjak engedélyt.

Pedig meg nem volt rá eset, hogy itt a furdón engedély rögdelig adott volna. Meg az Anna-balon is csak 3 óráig van engedély fennmaradása.

Mi tehát, annak nem akarva, nagyon nagy megtszerteltetésben részestülünk, a melyért is első sorban köszönetet Dankovszky Éde,

urnak — ki bennünket s ügyünket oly nemese részesített pártfogásával — mondhatunk.

A mit pedig levelezők sorai legszebben festenek, az ezután következik.

Öszinte és hálás köszönet nyilváníthatunk még a Iosonczy Rácz Rudi zenekarának, a kik előadásukon ingyen műödtek közre. De tisztelet a csakugyan tiszteletre méltó ur érme, Rácz Rudinak, ki még neje tisztelet-egyből is kifejtte azon meggyőzéssel, hogy ő szíves örömmel tesz s cselszik az O. P. E. érdekében mindig és csak azt sajnálja, hogy az eddigi zene-estélyen is nem gyűjtöttek az egylet javára, a melynek eszméjét ő annyira tiszteli és helyesli.

Miután levelezők még Huszka Samu hazafiatlan vendégök és pinczéireől tesz meggyőzést, kiket földig esz a mereg, hogy nekik nem árthatnak, áttér az O. P. E. elök. vezető bizottságától kibocsátott ügyszabályzatokra s annak értelmében tesz, vagyis pengyűjtést előzolja, a melyet tervük ott — addig is, míg a szezon tart — foganatosításba venni. Most különben t. kártszánk a kül- és pártoló tagok gyűjtésén fáradsz, ezt keresztülön, fenté végrehajtani, szóval pedig minden szándék és gondolat, hogy az O. P. E. *szabvány és érkeu*” minél többet gyarapodjék — Szlácsról.

Előzetes felhívás.

Felkérjük teljes tisztelettel mindazokat, a kiknek előzetesük lejárt, hogy azt megújítai azonnal szíveskedjenek. — Továbbá pedig felkérjük azon l. előzeteseket, kik lakást és helyt változtattak, hogy új eszméiket velünk haladéktalanul tudassák.

Az „Ujkor” előzetési ára:

Magyarországon:	Külföldön:
Egész évre . . . 6.— ft.	Egész évre . . . 6.80 ft.
Félévre . . . 3.—	Félévre . . . 3.40
Negyedévre . . . 1.50	Negyedévre . . . 1.70

Az „Ujkor” kiadóhivatala.

Kiknek előzetése lejárt, lapunkhoz postataulmányt mellékelünk.

Különfelek.

Felkérjük a legutóbb megalakult mozg. bizottságok tiltkárát, hogy a megalakulásról szóló jegyzőkönyveket lapunk szerkesztőségének mielőbb beküldeni szíveskedjenek.

Személyi hír s helyváltozások. Walentin Ferenc öszinte üdvöndöt Zimonyban a „Grand Hotel”-be hosszabb időn át érhődjára, az ottani Fekete maeska nyugvedelő pinczéire állást vette át.

Schranz Zoltán ügybuzgó kártszánk, f. hó 1-én Szlácsról Budapestre utazott.

Lukács József kártszánk és igaz ügybírátnak Nagyváradra érkezett.

Cziflik József Fiuméből — hol rokoni látogatásin volt — Budapestre utazott.

Tussay István lelkes ügybírátnak f. hó 1-én Kolozsvárt az új kaszinó fop. állást foglalta el.

Balassa Mihály ismert nevű s ügybuzgó kártszánk a Lipiski fürdő, Lfaiak szálló fop. pinczéire, f. hó 1-én Budapestben a Metropol szálló széf. állást vette át.

Frank Rezső kártszánk N.-Kikindán a Nemzeti szálló kávéházában volt segéd pincéz, ugyanott a Boln-féle szálló szobapincéz állást vette át.

Gottfried József, a nyári évadon át Balaton firdon volt fop. szaktársunk, f. hó 1-én Pécssett a Royal-kávéház fop. állást foglalta el.

Szekely Zoltán öszinte ügybírátnak kártszánk Maros-Vásárhelyt az Europa-kávéháza pinczéire állást foglalta el.

Prém Főnök derék, szakképzett szaktársunkat kedvelő ismerő, Létzer S. é termékek fopincézévé fogja f. é. október hó 1-én átváltatni.

Kocsy Gyula szaktársunk égiségese helyváltással végett Indárol Szegedre jött.

Steiner János öszinte ügybírátnak s lapunk levelezője. Miskolcra a vasuti vendégfő III. oszt. fopincéz állást foglalta el.

Sóhák Ferenc ügybuzgó kártszánk Szerecsenre a Nagy szálloda fopincéz állást vette át.

Ekamp Gyula lelkes, ügybírátnak kártszánk Ungvárt a Korona szálloda fop. állást nyerte el.

Hodásy Viktor Lőcsén a „Város-ház szálló” fopincéz állást vette át.

Kriván Iliás szaktársunk Munkácsra a Csallag szállodában mint érhődő nyelvtanárval.

Jenyősi István a beregszászi „Vasuti Szállodában érhődő állást foglalt el.

Boros Károly jeles szaktársunk, Dics-Győrött a Gyari-koronai fopincéz állást foglalta el.

Kocsy Lajos ügybuzgó kártszánk Szlácsról haza, szállóféltre Tapolczára utazott.

Helyreigazítások. Kolozsvárt az ur kasszinó fopincéz állását nem mint mult számunkban közöltük, — **Cziflik József** — hanem Tussay István, a Sztofia-firdón volt fopincéz szaktársunk vette át, **Horváth István** pedig a *Korona-szálló* helyett N.-Károlyt, a Magyar király-szálló fopincéz állást foglalta el.

Vendégfős társak szétválása. Szarvason az elegans berendezésű Árpád-szálloda eddigi berök, illetve Boros Armin tehetséges szaktfő, ki mint fopincéz hosszú időn át volt jó hírnevéről ismert pinczéire Karunkban, üzletláras Polifka F.-tól f. hó 1-én vált meg. Mint hírelk Polifka F. mint tars B. A. helyett Schönfeld Mihály, a szarvasi Központi szálló berökfő szándékozik maga mellé venni, mely ügyben kották most folyik a tárgyalás. Azon esetben, ha a tárgyalások eredményre vezetnek, a központi szálloda teljes vezetését Görög József fopincéz, szakmánk ezen kiváló egyenesége s a közönk mindig hív partolója fogja átvenni. Sok szerencsét és a megvalósáshoz szükséges sikereket tisztán szívünkkel kívánunk!

Szálloda átvétel. Breytan Gy. régi jeles szaktfők, háztségi szállodás f. hó 1-én veszi át a johéri Strausz-féle szállodat Vajda-Hunyadon.

Eszküvő. Juranovics Gyula szegedi híres szakfők, Juranovics Ferenc fia) és Erdődy Gizella (Erdődy szállodás szép műveltségű lánya, N.-Beckserök) f. hó 10-én eskünek egymásnak örök hűségét N.-Beckserök. A menyegzőn ünnepegy hatásn nyagban fogja emelni a díszes vendégközönség, kik egy a menyasszony, mint volégen részéről szép számban lettek meghíva. A boldog fiatal pár a mézes hetek eltelte után Szegeden a *Juranovics Ferenc Europa szállóban* telepszik le, hogy a nagy felület jaro gondokat megszószzák a már ebből eleget részt vett szeretettel szaktfőkkel, a kiknek jelen emlekedéset örömehez bensőknek legmelegebb örömeztételük is is öszintén járulnak.

A beregszászi Ós Budavár vendégfős és kávéházat jeles szaktársunk és öszinte, ügybuzgó barátunk, Verkeimster János vette át. Miel több szerencsét!

Olasz bormérések. Az olaszoknak bizonyára a harmas szövetségben részvételük iránt féjezi ki oly sűrűn meglepetésünkjait a mi jó szegedi magystrátsunk akkor, a midőn nyakra-főre javasolja a pénzügyvizsgatóságunk az olasz boroknak kis merlekeben kimerészt engedélyezést. Ahg van egy nem hányhat hely, hogy Szegeden a Tisza parton egy vendégfős szomszédaságban s közel egy kávéházhoz megnyitva az első olasz bormérés. Jó, ez meg csak annyit ki feltámaszt kellett, hogy Szegeden egy pár hehullimást állapotban levőkkel több lett. Most azokban a na-

polkban ismét egy *olasz bormérés* nyitotta meg *hálópályát*, a mely annyiból vonja magára a közfelfűtést, hogy annak egy a belvárosban és oly helyen engedélyeztetett a meggyűtása, hol már nem több mint hat van egy sorban, illetve egymásnak közvellen közelében. No tessék most t. vendégfősök észrevenni! mennyiben ez esetet itt szóval tettük, egyezsersmind nem hagyjuk meggyűtést nélkül, hogy jó lenni, ha a szegedi szállodás, vendégfős, levés és forcsoroms urak ipartársulata az ilyen dozzák fölött nem tetszését fejezék ki és hozni tudomására a hatóságunk. Mert hit utóvégre is mi azt memök himni, hogy ha 15 új bormérés engedélyeztetett s vízszent emelk következtében 15 zart be, hogy ez az államjövödekre való tekintettel a bormérések fölötti hatónak — *gan: egal.*

Sikerült táncmulatság volt Trencsen-Tepliczen kártszánkunk által a nyugdíj-alap javára rendezett táncmulatgion, a mennyiben tisztá jövedelem maradt 75 ft. A hasznót a rendezéség fejei három részre osztották, illetve három helyre küldték. Budapestre a nyugdíj-egyesületnek 50, — az Országos Pincéz-Egysüttel elök, vezető bizottságunk Szeged 20, — a brümi pincéz-egyletnek pedig 5 ft-ot küldtek. A vizgalmon felültekönekké mond köszönetet a *rendezésög*.

117 gyertya, 1 üveg konyak. S.-a-ujhelyi levelezők a következő sajnádatos esetről az „Ujkor” valamelyik számban az *Pinczéire leendő pincéz*” címen szerepelt B. J. vagy Bogathi J. a következő esetnek lett szemjuro hóse — a Csernyiczky-szállodában, hol mint érhődő volt alkalmaztatva — a legutóbbi időben arra jöttek rá, hogy a gyertyák nagyon fogyának és e mellett meg egy szobavendégnek egy üveg konyakja is eltűnt. Gyamokodtak és Bogathinak megmozgottak koflerjek, a hol szerencsésen meg is találtak az üveg konyakot és ezenkívül *117 dr. gyertyát*. Az értékes bolnik elváltozta, csak Csernyiczky urnak köszönetit, hogy dútába nem került, minian csak annyit tett, hogy azonnal elutaztatja a városból *boltoncon*.

Lőcsén a sörözde vendégfős Szekeres István szegedi kártszánk vette át s az rövid ötlete által szegedi *bucskai* borával s neje által a kitűnően készített híres *szegedi hájgyárikassal* oly lendületre hozta, hogy a nemreg meg teljesen kihalt helyiséget ma Lőcsé legelőkelőbb s intelligens közönsége látogatta. Elismerés az igazi érdemek!

Kávéház átvétel. Schodics ügybuzgó fiatal szaktársunk Aradon a „Zrinj-kávéházat” f. hó 1-én vette át. A kezdethez sikert és kedzónök sok szerencsét!

Szakismeret és ennek hasznosítása. Ennek adó egy sikerült s fényes példáját Kirschner szakmánk e kiválója, ki ez jobban meggyűtést bizonyítottatta, az az ezben mondva megfűlletette igazságát azon példás szónak, a mely ezt mondja: „Bajos ott találni valót, a hol semmi sincsen.”

Nem volt ez különben a kecskeméti Royal-szállóval is, a hol meg volt minden, a fényes berendezés, a hol korak megfelelő szállói kényelem, stb., csak epen a mi legjobban szíveskedettünk, a vendégek hiányoztak onnan örökösen.

Őn látta ezt Kirschner L. a midőn ez-előtt két hónappal átvette a nevezett üzletet. De tudva mindezt, őt mi sem aggasztja arra nézve, hogy az üzletből mit lehet megélni: . . . Ismerte ő a saját szakavatottságát, látta magában az ehhez szükséges ellemiségét és nyugtatón, somoly *sakfőrükön* ilon látott hozzá a holt üzlet feleletéséhez. Ez pedig tette azt, hogy utóvégre első sorban is szakképzett pinczerekre alkalmazott. Továbbá italt jót, étel olcsót adott. Az étel olcsóságára nézve, hogy sokat nem mondjunk;

a reggeli ételről 4—5 félt lehet kiválasztani s mindez étel- és italostól nem kerül több 35—40 krajczárnál. Ezzel (mert ebbe rejlik valami, csak a modját kell érteni) s a valódi szakegyenékkel kiszolgáltatással elérte azt, hogy most Keskeménit úgy épület impozáns, mint vendéglátogatásban is legelső szálloda lett a *Royal*. De kívánjuk is, hogy az mindig így legyen.

Zárszámadás. Szilácson, az O. P. E. alakítási tőkéje javára rendezett műkedvelői előadásokat megtartott zárszámadása a kiadásokat a következőképp tünteti ki:

Falángszok	13 05
Festékeszt	2 63
Csomagkiváltás	— 78
Csomagért	7 75
Papír és spírta	1 05
Petroleum	4 —
Faklyavivőknek	4 —
Faklyák ára	2 40
1 sárgonyert	— 85
Színlepcsőért	3 50
Zöld posztort	1 05
Teremdíszítésért	1 30
Napszám	1 30
Színész fizetés	87 80
Színészeknek étkezés, lakás	24 36
Színlepcső szükséglet	4 20
Készletek eszoklókért	4 —
Csúszmárkákért	5 —
182 jegyből szétosztva 48 árú tiszteletjegyre	48 —
Összesen	213 02

Ezen nem éppen rövid kis számburiból kiválasztva a következő 3 tételes *bevétel* áll. *Bevétel:*

182 jegyért a 1 frt	182 —
Színlepcsőkért	3 61
Feladatások	58 50
Bevételszeg	244 11
Kiadásosszeg	213 02
Hasonlósszeg	31 09

Nem ugyan valami nagy summárium, de ha a dolgok erkölcsi oldaláról vesszük szemügyül alá, bizony az csak oly nagynak tűnik fel, hogy annak árat anyag szempontból tekintve, szinte megfizethetetlen!...

Hymen. Sztójka János jó hírnévéről közismert főpinczér szaktársunk f. hó 20-án tartja menvegyét Konrad János brassói vendégfogadó kedves leányával Matild kisasszonnyal. A tisztán szaralomból költözött házassághoz szíves szerencsekívánatokat küldjük.

Római szálloda. Nagy-Szebenben letetik ez a szálloda. Címe: Római császár. A czímre-öve vagy mielőtt, nem tudni, sokan azt vélik, hogy nevezett szálló még abból az időből, mikor a magyar földet római nép lakta, — maradt volna fel. Ez pedig ugyan-csak jó régen volt; majdnem 2000 éve. De a csoda a dologban valami mégis van, — a mi ezen régi kornak emlékeztet — im itt adjuk egy újságíró esetét, a melyből az előbb emleltet, tényleg és sajnosan tapasztalta.

Megszálltam — írja le — a Rómaiban s miután nem volt *hely már szőlő*, egy utazóval kényeszerítették egy szobába átuladni az éjt. De ha az ember kénytelen... Reggelre kelte, az utazó előbb lelt mint én s mire én felkeltem, ő már fel is öltözököt. Többé ekként én is elhatároztam. Felkeltem, nincs víz, nincs törökös. Kertem, meg úgy se volt. A kis bibelődés és mérgeződésen keresztül esve, az öltözökös után fiztettem. A szobapinczér egy másik világról, illetve még a római körből való vad marconza alak s zándékú egyen, előm terjeszti a számlát: *Szoba 1 60, omnicibus 50, — egy forint kilencven, — a másod: — egy fél szobáért, a melyben se víz, se törökösök!* Ki itt az ur? vigyük az ügyet ő elé. Szóval pedig, nem

akartam a borsos árát megfizetni. Am a marconza alak erre kijelentette: — *Miután a Római szállodás az üzletével mit se törődik és senkire se hallgat, — úgy tesz, amint akarom: ha pedig az ur nem akarja az 1 frt 90 cent megfizetni, — s ekkor gyanúsom mosolygott és szolt — akkor a koffiejert letartoztatott. Mit volt mit tenni a vendégnek?...* Kifizette a régi római szellemű szobapinczér és nem ment a szállodához panaszra, mert hiszen az az üzlete és vendégeivel *mit se törődik*...

A Redut-kávéház főpinczére, a gazda és az Újkor (Délután egy óra.) Zsufolva egy Brassói kávéház: mindenki lábon áll és mozog, csak Goldstein Szami, a főpinczér olvassa elmerülve az Újkort egy sarokba. A gazda meg kérdési s keresi, mint a tüt és kialija:

— Szami!!
— Thessik!!
— Hát maga hol van s mit csinál!!
— Olvashom az „Újkhort”...
Ejnye azt a mordit egyet a gazda — hát azt most kell olvasni, nincs arra máskor is idő!...

„Od hehogy is nincs — mondja a Szami főpinczér — csakhogy az újkhort elolvadni elő főpinczérnek mindig a leges-legesülhi thendüjé!...

Sose tudja az ember, hogy mire ébred. A mit, teszem almonkban bódogtam átünk: hogy a szerencse istenszanyja pula borsosnyos karján vezetget bennünket végig virágos kertjein, a melyek ágyakból a banknóta, arany, ezüst — sőt még a sárga rézkarajzok is kéj érzeteket indítva, gyönyörködtek a tekinteteket — mosolygalm felénk; az a reggeli ébredéskor, mind csak egy keserű csalódások közt szétfolyó ködökbe tűnőmynökünk tűnik fel és rendezet valóságban marad. Am aztán, a miről még csak gondolatban sem almodunk, mint egy folyton jüstöz rémszapsim — lép meg bennünk egész váratlan és hirtelen.

Igy történt ez meg egy szegedi vendégossal is, a ki botdogal almok között kedves kis felesége ezen szavakkal lepett meg:

— Tessen felenni kedves férjcsémeké! —
S, vendégös lehat minden sáó nékkel ébred s miközben álmos szemét a távozó hűtéstés után vépi, ki bent a reggeli vendégekkel van elfoglalva, széken fél. Nemsokára — azon hiszenben, hogy tin újból elaladt — jön vissza a feleség és teljes meglepődéssel megáll a szobában, hol férj uram mindössze-vissza hajszol, forgat és keres... keres!
— Kérlek, mit keresel!
— A harisnyámat, felöl mintegy féljé bosszuan a férj.

A fiatal nőnek pedig fejbe ütődik valami és hirtelen átváltozik arca, majd szinte sáólyosra s panszó hangokon ered meg ajkairól:

— Tehát a regg taplalt gyamu mégis csak igaz, hogy tisztelt férjurasomk bezaras után — minden éjjel — el teszik menni hazulról! Hol volna nekik lenni a harisnyák, mint ott, a hol az éjjel tetszett lenni? mert innen csak el nem mentek azok maigokól!
Oh, és monfortál ám meg egész egy regimentet s midőn már jól kipanaszolta s fenyegette (valás s mi) más magat, az a melyből s hamló férj a faképnél hagyta.

— No szent Babukák, mi tesz most itt? — só-hajtott fel a meglepésben megseppent férj. — De ilyen kálosos, idegen, zord és fenyegetős hangok! Oh, azok az alkotott fuszélek, melyek mindez most a miatt van!... kezdett bősztől bus haragjában mindjokban a felkelt férj. Szólítja a családokat. — Hol a harisnyám, ki látta?... Egrik se tudja s mind ugyanazon értelemben nyilatkozik:

— Ki tudja? hogy tudnánk mi, hogy a tekintetes ur hol hagyta azokat.

— Mentek a polkoba! — lödítja ki ezen szavakkal őket a szobából és tovább gyötrődik keserves bájában. Bántotta roppant a nem volt esemény. De hát így is ne, mikor teljesen meg volt győződve a felől, hogy ő az éjjel — de még máskor se — nem volt a világon sehol se.

És míg ezen keserves lelt állapottokra kell keresztelni sűrj uramak, addig a esztalton kis aszszonyka odabent komolyan adtj elő egy két torosbbed vendégnek, hogy *maró* ő neki mily nagy elfoglaltsága van. Ugyanis nagy mossa s erre, mit a könyhrend feltelegre ő költés s van hivátva, s a mi tekintetből is már reggel 5 órakor összerzedtetet minden mossa való darabot... Ezek után pedig — új uram harisnyája kerátván s — mosolyogva mondja el, hogy mit jüstetése s tréfléta ő meg azt a fontbbed legrak szert. A sikerít tréfla persze jó mutatka az egy-ék-ly vendégk, meg férj uram szomora tefelédés-köt s mindalig, meg csak kedves negejésé nem kioldót számára tiszta harisnyát, számlátalja magában: — Sose tudja az ember, hogy mire ébred...
F. G.

A Londoni Magyar Pinczér Kőr, mely az egymást felszegyözés céljából alakult, a magyar hazafis és humanis érzelmi szállodás, vendégfogó, kávéz urak, mint karlarsalkhoz, a magyar pinczért karhoz azo fizeteltesfél felszámolom járának, hogy céljuk megerősítés, illetve kis tökélybbs: mi eséklyé összegeget adakozni szíve-kedjének. Torrább azo karlarsalkat, kiknek számlának külfordítva menni, a L. M. P. börtbe való beiratkozásra hitja fel, (5 hav lagasját éj 1 80 clóre fizetendő) kite is ekkor oda érkeztek eseten nem leandék kilére mindentelje kellemelenségeket, milybenben is most részesítünk többek felkelten igényökös a: ekkor kéz hasonló bébbi kéz hírti egyének. Minden ilyenmi s feül segélyösök: a L. M. P. K. 12. Charlotte Street W. London küldendök.

Bajos dolgok.

Erkölcsi halott.

Erkölcsi halott az oly egyen, ki olyasmint cselekszik, a mi egy becsületes ember jellemével össze nem fer s a ki annak elkövetése után, önkénytel leterestése teszi, hogy becsületés ember vele közlekedjen.

Jellemtelenség lehet: többféleképen elkövetni, mint minden áhálóság, úgy ez sincs formákhoz kötve. Például, ki humisan karttyázás s tetten éretik, ennek akkor legtanácsosabb, vagy löbe főbe magát, vagy menjen Amerikába. Hitványosság meg az is, ha valaki *egynélre érvényesülési akar s hogy et dörje*, barátságot színelve, aldtamos aszkalást visz véghez, addig, a mig célját el nem érte. Készteser beszámításba jó ez a gacselekmény, ha azt olyan követi el, kinek *honáltyos mulija* van. Honáltyos mult, az meg olyan fogalom, a mely világot iránt a jóvalóval ember tartózkodó állapottot tanusít, tesszem, ha valaki lopott, esalt, egyéb emterek kénysszer helyszélit kibánszalja és megdészmlítja annak szerényét, vagy a ki *indra hamisan régálmaz*, s mindezeket úgy követi el, hogy ént tanuk hiányában, törvénye elé nem lehet csiálni, ilyen jó tulajdonság emterek *honáltyos mulitak*.

Ki pedig vödölen nöket helyszerségi ürügyből kéjezésre fel akar használni, vagy a ki egy alkalmasított *szóalkat* megveszteget, hogy ez által más iránt áskálódjon és leskelődjenek, az már bitangáságot követ el.

Erkölcsi halottak közé sorozandók még, *kik pénzért más fejével iratnak* és becsületbeli adósságúkat nem rendezik. *Meghall* emterekkel nem lehet vitakozni.

— Nyugodjanak a holtak, mert ök pihennek az urban.

Elsner és Glük v. Glük és Elsner.

Mégis csak derék gyötrökök ezek, hogy lapunknak — egy idő óta — minden számat megjüstseleltetik. Pedig hogyan nem akarták kimutatni a foguk felét. Először, hogy

egy kicsit megcsipkedték őket, fejjaldultak és keservesen nyögtek: „Éz ragalom!” Nosza, a ragalmozót, a debreczeni pinczer betegséggelzővel — melyet is eddig ornál fogva vezeték — megvettettek. De oszt nemokára kislít a turpisság. A „ragalmozónak nevezett” állatást beigazolta, a betegs. egyet a lében maradt; nekik pedig kezdék kislitogó megvénra turpisságukat. Hogy pedig mennyire igaz ez utóbbi, hiven tükörzi ez az alábbi levél, a melyből nem több, mint arról szerethetőknél magunknak meggyőződik, hogy ez ügyökönél az imperferentia már annyira meghonosodott, hogy ok által az amnyiszor meggyozott pinczertől a zsíros falatra való honoráron kívül néha még a jó lakomákkal való megtraktálásokat is megkövetelik. Ha nem vándorlunk meg őket, haragszanak a drágalatos gyönyörök. Ime, itt szól a levél:

Elstner és Glück újnyok urának

Debreczen.

T. uraim!

Nagyon rosszal esik a lakosságú szemrehányás Szegeden, földhöz tapadt munkás vagyok, de a tisztesség, melyvel merien hízégek magamnak, oly főke, a melynek kamatból dítetem (omartást) találok. A mi pedig az illemszabályokat illeti, higység el nem Ausztráliában, nem a szaharai homokvágyakozón, de meg csak a legsötétebb Afrikából sem bontoztam össze ez tiszteltudásunk szálait. Itt névelkedtem, itt jártam iskolába, ebben a van Európában, a XIX-ik században. Nájdom, higység el, nagyon sajnálom, hogy éppen Önökkel szemben bicséskeltem meg, e mitvességemnek gondolatmenetete. De bocsássanak meg egyszer, hiszen megérthetik meg az is, hogy a nap, keltező, körforgásában, „nyugat” helyett „keleten” nyugszik le és mi 24 óra helyett, majd csak 12-öt számítottunk.

De mi-n, miért veszem csak magamat észre, hogy mesélök meséket szarkáról, a melynek nincs farka és Önyök tan jámboran hallgatták és bulga mesét? E-ho én-e levelet írtam volt Berger Kálmán barátomnak, kit többök közt arra kerten, kérde me, Elstner és Glück urak, nincse-üresesdesben egy állás részemre, hogy ne költségsekkeljen haszontalanul Debreczenbe, találdom!

Fent jelzett barátomtól ma kaptam levelet, a melyben arról értesít, hogy az urak avval igyekeztek meggyuattani, hogy en is tudom a címüket, azaz, hogy hol laknak.

Másodsor pedig, Uraságok azzal ragalmaznak engem, hogy elutasítom azt sem mondatom befellegzett! Engedelmet kérek, ez nem áll.

Élénken emlékeznek talán Uraságok, a mikor egy delélti folyamán tiszteltemet tettem és tudomásom hoztam, hogy Előpaták fűrdőre utaztam. Hogy közvetlen elutasítom előtt ismételen nem tisztelgethettem, annak oka az, hogy nem volt időszerű a tisztelés. Hogy pedig lakomat nem rendezhettem tisztelőkre elutasítom alkalmából, annak oka az, hogy Debreczenben nem találok méltó, fanyes termet ez alkalomra.

Fozadják, különben tiszteltem kifejezését, melyről maradtam

Brassó, 1898. aug. 28-án

Schampson István.

Pinczer-élet Londonban.

Írta: RISS ISTVÁN.

III.

Az ilyen hely rosszabb a börtönnél s hozzá még angolul se lehet tanulni.

Az én nézetem szerint a nyelvet akarni tanulónak még az lenne a legjobb s t. e. ezzel szerénb nyilván, ha az ember, már c. i. egy-

tisztes és szép fiatal kisasszonykával megismerkednek s csakhamar meg is kóti azzal a polgári házassággal. Oh ekkor azzan gyönyör az élet. A nyomorúság, a szomorúságot elfelejtjük, s az angol nyelvet pedig úgy hamar meg lehet tanulni, hogy észre sem vesszük. De ehhez a „Boarding House-ak”-ból annyit, tudjuk meg most, hogy kik és mik azok a...

Magáncsaládok.

Hát bizony ezek a Magán családok helyek sem igen soká különöznönek a Boarding House-ak-tól, sőt mondatni, hogy ezek meg inkább észlelvényöbök, dacára, hogy rossz is a fizetés, de azért egy kis mellet keresetek meg is csak van kálitás. Nem úgy a „Magán családok”-nál. Itt csak az van, a mit fizetnek, mi ugyan egy esekélyeséggel amannál több. Az ilyen helyeken a Magán családok hely, mennyi is a különösb. Mig előbbi helyen kevesebb a fizetés, de mi kis mellet kereset is van, addig utóbbi helyeken megadják az öt schillingtől egész a tíz schillingig. Előkelőbb iri családok 15 schillinget is fizetnek. A munka azonban ugyanegy a kis cheresen kívül, hogy a Magán családoknál a piszkos munkák elvégzése deléltre, míg amott deléltáruk iszik.

Mindazonáltal, dacára a nem nagy fizetés és majlénem semmi kereseteknek, az ilyen helyekre — Magán családok — csak is szerencsével lehet bejutni. Ez pedig köz tudomású dolog, hogy (szerencsét) erre szert tenit, mily nagy isenksértes. De mert ennek is, mint mindennek, megvan a maga oka, melynek is mibenlétét egy-két szóval fogom ismertetni. Ez ok nem egyéb, mint hogy az angolok félnek borzástól minden minden idegentől. Miután is Londonba jönni boldogboldogtalannak nyitva áll az ajtó s a szabad bejövétel emlékeztetését azon felvésekben győződnek a jó angolok, hogy: harva valami zsebmetsző vagy legalább is betörő az illető, ki náluk felvetésre ajánlkozott? És e felvetésük kiindulva, jól meg is nézik ám azt, a ki szolgálatjukba kínálkodik. Olyant, a kinek angol bizonyítványa nincs, a világról föl nem vesznek. Csak az „angol bizonyítvány” akarák első sorban is látni. Tessék most egy ilyen előmutatni annak, a ki Londonba, s különösen a nyelvtanulási céljából érkezik. Oh de hát furcsa természetűek ezek az angolok. S ha esetleg valaki véletlenséggel arra a gondolatra jut s szánja el magát, hogy magának egy angol bizonyítványt írta (persze a saját honjia mintájára) és ekkor azon híszemben van, hogy ez által cshöz jut, nagyon családok. Nem ér ez iten semmit sem (ugyan máshol sem igen). Az angol nép, vagyis ilyen Magán családok nagyon-hamar kislítik az ilyen letérlekre irányuló turpisságot. A bemutatkozásnál — mely különben egy egész kis mulatságos czeremoniával jár — úgy át meg átvizsgálják az illetőt, mint a katonaságnál, mikor a rekrutát mértek által fogják, még az ember végére is azon hudelemben eszik, hogy bizonyosan egy jó állású ruha mértékveséért történik mindez. Dejsz a szép ruha gondolatból csakhamar kiábrándítják az embert a sok keresztmár keresekkel, a mikkel mint egy vizsgálat által helyezettett fogják vállatára. Milyen vallású: s milyen nemzetiségű? Ha a felelet magyar! úgy elcsodálkoznak, hogy még ok nem láttak magyart. És én azt is hiszem, hogy egy-két angol ez által jutott birtokába azon tudomásnak, hogy a világon még Magyarország, is létezik (mily szerencsések, hogy meg ehez is csak potya módon jutnak, más ember ilyesmít pénzét kóstált könyvből tudhatja meg). De csak egy a baj, hogy a kérdézetten az egész idő alatt nem kínálják meg székkel,

mivelhogy a sok kérdések által fentartott, csak úgy állva, teljesen kifárad. Jón először is a gazda, vagyis az ur és végül a kérdézesek — vallás — nemzetiségéről, hol volt, meddig volt stb. stb. szertartás. Ennek befejeztével jön az urholgy és — színte, mint a ferj — kezdi előlő a kérdézeskedést. Na itt azzan most jól kell vigyázni, hogy a feleletek egyöntetűek legyenek, mert ellenkező esetben a jó állásért forekes fuccsba megy. S mikor már o nagyagsza is elvezette a jellemzésügra vonatkozó kitundandóságok, következik a fizeteskedés megvitátása, a melyt rendszeren gyorsan és ezen szavakkal inénekek el, hogy előben beszél a ferjvel, mely után pedig, vagyis az egész es sok minden beszédből végre is csak az sül ki, hogy illető hagyja ott a címet és ok majd meg fogják irni, hogy mikor foglalja el az állást?

TÁROGATÓ.

Leánykám gyászban.

*Leánykám gyászban, gyászos ruha rajta,
Arcza bájos és ok, mi drága, szép...
Miként ha jéltől opt haboztál?
S a nap a följélek közt fénnyel ég.*

*Arcza a lábat látezik, de szépégy
Váriszabást belt a lelet elenged!
Nézet szemek egyszer néző
A szíve bit s öröké ott marad.*

*Mit egy szívbem leánykám, s szívbem,
Helyt kén is bi más annyi gyóttól?
Melyek észre eddig lételek
Soha sem fértél még egy kis gyóttól.*

*S ha ill letelet... ok, ha ill maradtál
Szerelmem lygályak, mi lenne szíved?
Melyek letelet, csak mártól el imárod
Az idő, hogy ne látelek gyóttól...!*

Baboc.

Itt van újra, itt van az ősz.

*Itt van újra, itt van az ősz,
Sohalól ábrólól szele:
Mig kisértetél bi, már is
Sétálok a fa levele.*

*Égy el indok megerényi
Az zenek e hős szívbem,
Egy óhajom: lenni, mint egy
Fenyeged letelet a fín.*

*Oh mágnai s herendózi,
A mig ércem a szelek
Egyénnékek... s én mondatom:
Életem, leten telet!*

Tardy Gábor.

A Tiszá patról.

*Talás kényhő áll a parton,
Hatszassa az oldalát,
Tetejére a kényhőnek
Szomorú fíz hajtja lombját.*

*Egy kis léteka áll a cizen
De gazdija térel halász,
S az is térel, a ki máskor
A kis kényhőneké gyótt.*

*Hol van s merre jár a lyginka
De ügy halász letelet?...
A nap imárod nenokára
Az épen a nyugrót járja.*

*Itt van már az alkonyat is,
Lithum nyugvást édes apja,
Já is innár, unott tárol
Látcsik a Tiszán csolathja.*

*De mért evez oly sebesen,
S mért olyan bus az országja?
Lenn a csolok fenékében
Fékszik meghalva leánya . . .*

Kis kürtös.

Szerkesztői üzenetek.

Matácz Gy. Ugy van, mint mondták. A T. rendszabályokat felterjesztani nem szükséges a kapitánysághoz s osszejáratokból őt jelentést tenni szinte nem kell. Itt különben már legelőb sorban kellett volna megindokolni. A P. E. alapszabály tervezetét visszatérítettem s a jelzát összegz szinte jöhet. Jelvények, bílyegzők miatt kések.

Tahán. Megmondtuk neki.

Valasz J. Rendben van minden.

Dvacszer. Magtatem. Levél meg. Lapok ezantul egybe mennek. Oné eddig már ott van. Udv a magyar nagrok megismertéséért.

Kis Pál. Kiszinnettől vetjük. Levél meg. Udvöletünk! . . .

Sonogyi Garab. Ott leszünk!

Kovacs Ferenc. Küldjük, megkapta-e? Várjuk mi is! Udvöletünk!

Klein Ernő. Küldjük rendszeren s most is. Megérkeztek-e?

Legeyi Mihály. Hol van? Levelet megkapta?

Hary főjegyző. Fogadjá öszinte köszönetünk.

Luhacs. Elküldtem küldték, de mondott még nem érkezett be. Várjuk!

Galahó. A levelet megkapta? Hár a többit?

Czimek kerestetnek.

Sall Ambrus, Forgács József,
Pásztorj Adolf, István Gyula, Klein
Lajos.

Tisztelettel felkérnek a kartárs urak s mindazok, kik fentiek holtartózkodásáról tudomással bírnak, hogy ezt s lehetőleg azonnal szerkesztőségünkkel tudassák. Az ebbeli költséget készséggel megtéríti

a szerkesztőség.

Kerestetik

egy jó forgalmu, állandó s kisebbserü szálloda vagy vendéglői üzlet kivételre. Az üzlet kereső 6-7 ezer frt készpénzzel rendelkezik.

Czím az „Ujkor” kiadóhivatalában.

Kerések

egy állandó üzletvezetői, esetleg főpinczéri állást. 2000 forint övadékkal rendelkezem.

Czím az „Ujkor” kiadóhivatalában.

Egy alföldi

nagy forgalommal bíró városban, egy jó bevételű korcsmai üzlet eladó.

Felvilágosítást e lap kiadóhivatala nyújt.

LEGKITÜNÖBB
I-ső rendű rózsapaprika
 tiszt és hamisítatlan állapotban egyedül
FÜRTÖS J.
 paprikamalmából
 Szeged, Vitéz-utca 22.

Staffner

Sebestyén

első alföldi vésnöki műterme

Szeged, iskola-utca 9. szám.

Ajánlja magát mtdnememű vésnöki munkák legszebb és leg-
 olesőbb kivételére, u. m.: **monogrammok evészeközökre,**
fehérnemű bélyegzése szállodák részére kitorülhetlen
jelző tintával, ruggyanta-bélyegzők, kivágot ezüst
monogrammok szivartárcákra.

A tek. szegedi
 Pinczer-Asztaltársaság
 jelvényeinek

szállítója. nemzeti
 színben
 zománczozva.

Valódi szegedi házilag készült

I. rendű tojásos tarhonya

a legjutányosabban kapható

Fürtös J.

tarhonya készítő telepén

Szeged, Vitéz-utca 22. szám.

Egész éjjel nyitva!

Egy legnagyobb vasuti forgalommal bíró dunántúli
 megyei székhely városban, egy a legnagyobb elegancziával
 s mai kornak megfelelően berendezett

KÁVÉHÁZ,

melyet a legelőkelőbb közönség látogat, előtte villamos
 megállóhely, családi viszonyok miatt azonnal eladó.

Minden további értesítést lapunk kiadóhivatala nyújt.

HIRDETÉSEKET

felvesz

a kiadóhivatal

polgár-utca 21.